

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-531/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 97/11/WE — Ocena wpływu niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć na środowisko — Przedsięwzięcia budowy dróg w niektórych landach)*

(2005/C 115/13)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-531/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 18 grudnia 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy J.-C. Schieferer i F. Simonetti) przeciwko **Republice Federalnej Niemiec** (pełnomocnicy: C.-D. Quassowski i M. Lumma), Trybunał (piąta izba), w składzie R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J. Makarczyk (sprawozdawca) i P. Kūris, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie dokonując wyznaczonym terminie transpozycji, jeśli chodzi o przedsięwzięcia budowy dróg w Landzie Nadrenia-Palatynat, dyrektywy Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko oraz pozwalając, aby w Landzie Nadrenia Północna -Westfalia po upływie tego samego terminu udzielono zezwolenia na przedsięwzięcia budowy dróg w drodze procedury zatwierdzania planów, mimo, że nie wykonano oceny ich wpływu na środowisko, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy i przepisów art. 4 w związku z przepisami załączników I pkt 7 lit. b) i c) oraz II, pkt 10 lit. e) dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 97/11.

2. Republika federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 06.03.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-39/04 Laboratoires Fournier SA przeciwko Direction des vérifications nationales et internationales ⁽¹⁾ (wniosek tribunal administratif de Dijon o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)*(Ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Ulga podatkowa na badania naukowe)*

(2005/C 115/14)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-39/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez tribunal administratif de Dijon (Francja), postanowieniem z dnia 30 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 lutego 2004 r., w postępowaniu: Laboratoires Fournier SA przeciwko Direction des vérifications nationales et internationales, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.- P. Puissochet, S. von Bahr (sprawozdawca), J. Malenovský i U. Löhms, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Przepisy Państwa Członkowskiego zastrzegające prawo do ulgi podatkowej z tytułu badań naukowych jedynie dla projektów badawczych przeprowadzanych na terenie tego Państwa Członkowskiego są sprzeczne z art. 49 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 20.3.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-236/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE — Sieć i usługi łączności elektronicznej — Brak transpozycji w przepisany terminie)*

(2005/C 115/15)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-236/04 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M. Shotton) przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (pełnomocnik: S. Schreiner), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia

zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 7 czerwca 2004 r., Trybunał (piąta izba) w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J. Makarczyk i P. Kūris (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektyw 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie), 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) i 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tych dyrektyw.

2. Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 190 z 25.07.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-240/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE — Sieć i usługi łączności elektronicznej — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2005/C 115/16)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-236/04 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M. Shotter) przeciwko Królestwu Belgii (pełnomocnik: E. Dominkovits), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 8 czerwca 2004 r., Trybunał (piąta izba) w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J. Makarczyk i P. Kūris (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektyw 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie), 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) i 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tych dyrektyw.

2. Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.07.2004.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 17 lutego 2005 r.

w sprawie C-250/03 Giorgio Emanuele Mauri przeciwko Ministero della Giustizia Commissione per gli esami di avvocato presso la Corte d'appello di Milano (wniosek Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Art. 104 § 3 regulaminu — Dostęp do zawodu adwokata — Uregulowania dotyczące egzaminu umożliwiającego uzyskanie uprawnień do wykonywania zawodu adwokata)

(2005/C 115/17)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-250/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Włochy) postanowieniem z dnia 13 listopada 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 listopada 2003 r., w postępowaniu, **Giorgio Emanuele Mauri** przeciwko **Ministero della Giustizia, Commissione per gli esami di avvocato presso la Corte d'appello di Milano**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, C. Gulmann, R. Schintgen, J. Makarczyk, J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 lutego 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco: